

AMIDALA

kiváló termés hozam, prémium malátázási paraméterek

Előnyök:

- a sörárpa-termesztés és a söripar szempontjából preferált csúcskategóriás fajtajelleg és minőség
- levélkárosító gombákkal szemben nagyon nagy ellenálló képesség
- értékes agronómiai adottságok, kimagasló jövedelem termelőképesség

Fajtajellemzők:

Az AMIDALA termesztése kiváló söripari árualap előállítását biztosítja hazai és régiós szinten egyaránt. Az új fajta hozama, termés- és söripari minőség stabilitása továbbá agronómiai adottságainak összessége egyértelműen hozzájárul a célpiacra történő hatékony és jövedelmező termesztéshez. A malátagyártás meghatározó fajtájaként a köztermesztésben dinamikus növekszik vetésterülete.

Az AMIDALA napjaink legújabb és legkorszerűbb valódi sörárpája, az erre a piacra szerveződő integrációk elismert és felismert szereplője. Biztonságosan és nagy évjárat stabilitás mellett termesztethető: kiváló fagyűrő képesség, alacsony dőlési hajlam, szártöréstől és kalásztöréstől mentes adottságok jellemzik.

Egészséges, levélkárosító gombákkal szemben nagyon nagy ellenálló képességgel rendelkezik: így alacsony növényvédőszer felhasználással, költséghatékony, eredményes és fenntartható gazdálkodást biztosít.

Vetésre a február végi időszak, továbbá a március hónap, de azon belül is a hónap első két dekádja tekinthető a legmegfelelőbbnek. A vetés naptári időpontja országrészenként és talajtípusonként eltérő lehet. Vetését jó vetőágy esetén kötöttebb talajon 2-3 cm, lazább talajon és ha a magágy készítés kifogásolható, a 3-5 cm-es mélységben javasoljuk elvégezni.

Vetőmagból optimális körülmények között elegendő 3,8-4,0 millió db csíra/ha elvetése (190-210 kg/ha). Száraz vetőágy „megkészt” vetésidő vagy nehéz vetési körülmények esetén növelni indokolt a normát 4,0-4,5 millió db csíra/ha-ra a magszámot (210-230 kg/ha).

Sörárpában a gyomirtás során lehetőleg kerüljük a hormonhatású készítményeket, mert az a söripari minőség alakulására kedvezőtlenül hathat. Gombakártétellel szemben lépünk fel preventíven. Hajlamosító tényezőket értékelve legyünk figyelmesek a levélszáritó betegségek kezelésére.

Kártevői közül a vetésfehérítő (veresnyakú árpabogár), és a gabonaszipolyok a legveszélyesebbek, melyek imágóinak megjelenését követően rövid időn belül javasolt az állománykezelések elvégzése.